

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðirði, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

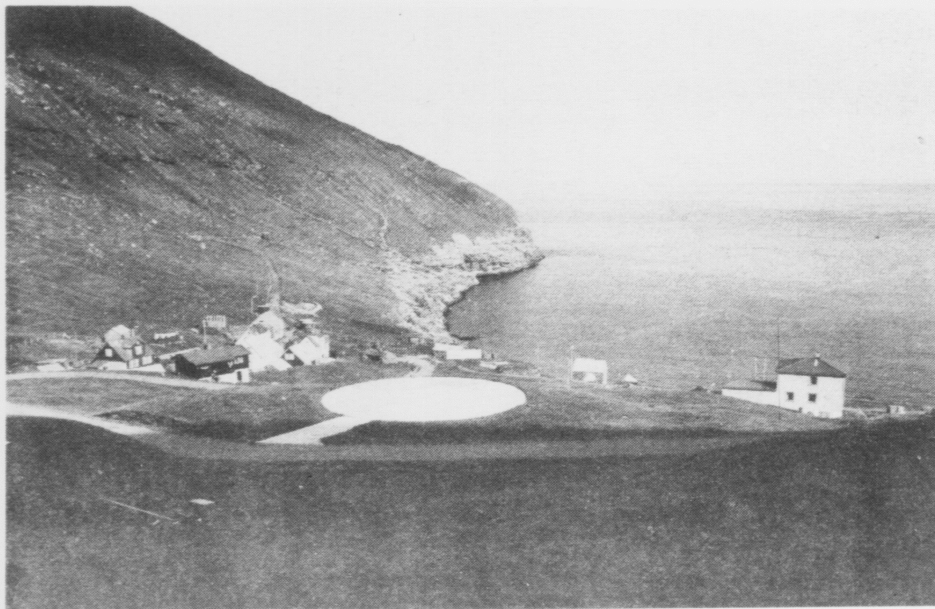

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Um summarið tá veðrið er gott, hevur Fugloyggjin ferðasamband bæði sjó- og luftvegis. Men jóladagarnar slappst ongan veg

Prestur veðurfastur um jólini

— Jólni í ár fari eg at minnst í nógv ár, sigur Henning Bøgesvang, sóknarprestur í Norðoyggjum. Øll jólini lá hann veðurfastur í Fugloy.

Sunnudagin fór Henning Bøgesvang út til Fugloyar. Ætlanin var at fara aftur til Klaksvíkar mánadagin, men tað viðraði ikki hjá Másanum at koma. Og týsdagin, jólaaftan, var ikki hugsingur

um at sleppa av oynni. Hvørki Masiin ella tyrilan kundu koma.

— Sjálvandi vildi eg helst vera saman við familjuni á jolum, men har var einki at gera. Eini slik jól havi eg ongantið áður havt, men tað var tað vert, sigur Henning Bøgesvang.

Fyri fugloyingar vóru jólini eisini óvanlig. Tað munnu vera nógv ár síðan prestur hevur verið at

hildi fleiri gudstænastur eini jól. Jólaaftan var Henning Bøgesvang í Hattarvík, jóladag hevði hann prædiku í Hattarvík og um kvöldið á Kirkju.

Tá prestur er í Fugloy gistir hann á Kirkju hjá Malenu Poulsen og í Hattarvík í Útistovu. Og í Útistovu helt hann eisini jólaaftan. Har var gott at vera, sigur hann. Teir vóru triggir mans, sum hildu jól saman.

— Tað vóru hugnalig jól. At hava stundir at vitja fólk var ógvuliga stuttligt. Øll vóru blið og týð, og betri jól kann eingin ynskja sær, sigur Henning Bøgesvang.

Prestur var einasti gestur, ið lá veðurfastur um jólini í Fugloy. Fleiri vóru tey, sum høvdu ætlað sær út til Fugloyar at halda jól, men sum ikki komu vegin fram. Annan jóladag viðraði hjá tyrilni at koma út til Fugloyar, og tá slapp prestur aftur til Klaksvíkar.

Landssjúkrahúsið

3800 Tórshavn

Eitt starv sum skrivstovufólk á sjúkrahússtjórnarskrivstovuni (skrivari) er leyst at seta 1. februar 1986.

Løn sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Starvsmannafelagið.

Umsókn við avriti av próvskjølum og møguligum viðmæli verður at senda Sjúkrahússtjóranum, Box 366, 3800 Tórshavn, innan 15. januar 1986.

randi

Friðarlig jól

Tey bestu og friðarligastu jólini í nógv ár, segði vakt-havandi á Politistøðini í Havn í gjár. Jólaaftan og jóladag hendi einki og annað jólakvöld var fyri politiið einki óðrvisi enn eitt heilt vanligt kvöld. Óivað tí veðrið var so vánaligt, og tí hildu nógv fólk seg heima í staðin fyri at fara í býin.

Okkurt smávegis ferðsluóhappið var í hálkuni. Jóladag fór ein bilur út av vegnum millum Hósvík og Kollafjarð. Fólkaskaði var eingin. Annan jóladag fór ein bilur út av vegnum oman fyri Kvívík. Tey bæði fólkini, sum vóru í bilinum, vórðu lögð inn í Landsjúkrahúsið til kanningar.

Útstoyt og bremsur á goymslu til flest allar bilar.

Shell
Service

á Frælsinum, tlf. 1 2112
3800 Tórshavn

Alt stóð í einum roki

Kavaruddingin gekk væl um jólini. Til seinnaartin annan jóladag, tá tað tjúknaði á oynni. Knappliga stóð alt í einum roki, so teir fingur ikki hildið Oyggjarvegin opnan. Men tað var ikki bara kavin, ið forðaði kavaruddingini. Báðar maskinurnar hjá Landsverkfrøðinginum gingur fyrri í senn, onnur orsakað av kuldanum, sigur Vilhjálmur Patursson, ið stendur fyrri kavaruddingini.

Teir vóru triggir, sum ruddaðu á Oyggjarveginum. Sjálvt um illa var koyrandi, eydnaðist teimum at sleppa við bili

norður til Kollafjarðar. Fleiri bilar og ein bussur stóðu fastir. Teir fingur teir leysar. Í Kollfjarðadali fingur teir bummin fyrri, og fólk í bili, sum ætlaðu sær á Oynna fingur tey ráðini at venda aftur. Ut móti miðnætt kundu kavaruddingarmenninir fara heim.

Vilhjálmur Patursson heldur ikki, at fólk eru byttliga djørv — tey lurta eftir góðum ráðum. Og tað er eingi longur, sum bøna og biðja um at sleppa niðan á oynna, tá bummin er settur fyrri. Tey virða bummin. Tað kann annars henda øll, at tey koma illa fyrri á Oynni, tí

óveðrið kann koma so knappliga, at alt fyllist eftir litlari løtu. Serliga á vegnum av Lambafelli og heilt norður í Kollfjarðadal.

Teir, ið rudda kava á Oynni, hava stundum langan arbeiðsdag. Annað jólakvöld var miðnætt, tá teir sluppu til hús. Klokkan var ikki meira enn fimm morgunin eftir, tá boð aftur vóru eftir okkum, sigur Vilhjálmur Patursson, ið eisini arbeiddi allan dagin í gjár, tá hann annars skuldi hava fri. Men soleiðis má tað vera, sigur hann.

randi